Jord- och skogsbruksutskottet

Statsrådets redogörelse om planen för de offentliga finanserna 2018—2021

Till finansutskottet

INLEDNING

Remiss

Statsrådets redogörelse om planen för de offentliga finanserna 2018—2021 (SRR 4/2017 rd): Ärendet har remitterats till jord- och skogsbruksutskottet för eventuellt utlåtande till finansutskottet. Tidsfrist: 24.5.2017.

Sakkunniga

Utskottet har hört
- lagstiftningsråd Jyri Inha, finansministeriet
- lantbruksråd Esa Hiiva, jord- och skogsbruksministeriet
- planeringschef Antti Karila, jord- och skogsbruksministeriet
- forstråd Marja Kokkonen, jord- och skogsbruksministeriet
- forskningsprofessor Heikki Lehtonen, Naturresursinstitutet
- forskningsprofessor Jussi Uusivuori, Naturresursinstitutet
- biträdande direktör Arto Ahokumpu, Forststyrelsen
- direktör Ari Eini, Finlands skogscentral
- utredningschef Erno Järvinen, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK
- jordbruksdirektör Johan Åberg, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK
- chef för skogsfrågor i hemlandet Jouni Väkevä, Skogsindustrin rf.

Skriftligt yttrande har lämnats av
- Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC rf.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

I planen för de offentliga finanserna står det att tillståndet för de offentliga finanserna i Finland har varit svagt i nästan ett årtionde nu. Inom de närmaste årtiondena måste vi vara beredda på att landets ekonomiska tillväxt inte blir återställd till samma takt som under åren och årtiondena före finanskrisen. Den ekonomiska tillväxtpotentialen beräknas uppgå till cirka 1—1½ procent nästa

årtionde. Möjligheterna till ekonomisk tillväxt begränsas av att den strukturella arbetslösheten är hög och av att befolkningen i arbetsför ålder minskar. Också produktivitetsutvecklingen verkar bli måttligare än tidigare.

Därför utgör de svaga ekonomiska tillväxtutsikterna en stor utmaning för de offentliga finanserna och den ekonomiska politiken, så som det står i planen. Den svaga ekonomiska tillväxten och de ökande åldersrelaterade utgifterna har lett till en permanent obalans i de offentliga finanserna. Inkomsterna räcker inte till för att upprätthålla den offentliga sektorns alla strukturer och uppgifter som bygger på en snabbare ekonomisk tillväxt. De underliggande orsakerna till obalansen i de offentliga finanserna är i huvudsak strukturella. Det ekonomisk-politiska linjevalet ska därför vid sidan av åtgärder som direkt förbättrar de offentliga finanserna också stödja sig på reformer som stärker möjligheterna till ekonomisk tillväxt samt hållbarheten i de offentliga finanserna.

Den totala anslagsnivån för jord- och skogsbruksministeriets huvudtitel är högre än i den tidigare planen för de offentliga finanserna, påpekar utskottet. De årliga anslagen under huvudtiteln minskar dock under ramperioden från 2,58 miljarder euro till 2,56 miljarder euro. Minskningen beror på besluten om inbesparingar, slopad finansiering av spetsprojekt och på vård- och landskapsreformen. Största delen av utgiftsbesparingarna inriktas på jordbruket och livsmedelsekonomin samt utvecklingen av landsbygden.

Inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde har 2016—2018 sammanlagt 134 miljoner euro beaktats som tilläggsfinansiering för de spetsprojekt i verkställighetsplanen för regeringsprogrammet som anknyter till det strategiska insatsområdet för bioekonomi och ren teknik. Av den summan går 95 miljoner euro till jordbruk och livsmedelsekonomi och 39 miljoner euro till naturresursekonomi. Av detta hänförs 63,5 miljoner euro till år 2018. För att få handelsbalansen att vända uppåt avsätts sammanlagt 1,5 miljoner euro för åtgärder för att främja exporten och användningen av inhemska livsmedel.

Jordbruket

Utskottet påpekar att värdet av livsmedelsproduktionen i Finland var mer än 13 miljarder euro 2014—2015. Totalt sysselsätter livsmedelsbranschen uppemot 300 000 personer (VTT 2017).

Det har blivit svårare att förutse jordbrukets ekonomiska omvärld till följd av att priserna på produkter och insatsvaror har varierat kraftigare än tidigare. Jordbruket har på senare tid drabbats av ovanligt stora problem. Orsakerna är flera: producentpriserna har gått ner till följd av den svåra marknadssituationen, anslagen för jordbrukarstöd har minskat och tidsplanerna för utbetalning av stöd har ändrats. Oförutsägbara händelser såsom den sinande livsmedelsexporten till Ryssland har också bidragit till svagare lönsamhet för gårdarna. Utskottet anser följaktligen att vi måste fortsätta med våra ansträngningar för att hitta nya exportmål.

Marknaden för jordbruksprodukter fungerar just nu inte som önskat och på grund av konkurrensläget har gårdarna begränsade möjligheter att förbättra sin lönsamhet på marknadsmässiga villkor. Utskottet menar att det är nödvändigt med effektiva åtgärder för att förbättra jordbrukets lönsamhet. Utöver sänkta produktionskostnader bör bland annat primärproduktionens villkor i livmedelskedjan stärkas genom åtgärder för att få ut produkterna i distribution och handel. Dess-

utom bör produkternas ursprungsmärkning förbättras och det finländska jordbrukets starka sidor bör utnyttjas bättre.

Utvecklingen av marknadspriserna på jordbruksprodukter är den viktigaste faktorn som inverkar på lönsamhet och utveckling i fråga om investeringar inom jordbruket. Som i många andra EU-länder kräver jordbruksinvesteringarna i Finland fortfarande offentligt finansierat stöd, eftersom marknadspriserna inte räcker till för att täcka produktionskostnaderna. Jordbruksstöden är huvudsakligen frikopplade från produktionen och utgör inte något incitament för investeringar. Produktionskopplade stöd såsom de nationella stöden och de gemensamma jordbrukspolitiska produktionskopplade stöden (första pelaren) motiverar för sin del till investeringar och fortsatt produktion vid sidan av investeringsstöden. Det är uttryckligen investeringsstöden och de produktionskopplade stöden som är viktigast för att produktionen ska kunna fortsätta och utvecklas. De är ett incitament för investeringar men minskar också riskerna och underbygger således lönsamma investeringar väsentligt jämfört med en situation där investeringarna bara utgår från marknadspriserna. Då skulle standarden på jordbruks- och livsmedelsproduktionen småningom sjunka betydligt i missgynnade områden som Finland.

Enligt en bedömning som utskottet fått kommer strukturutvecklingen inom jordbruket att gå vidare i samma riktning som hittills. Eftersom antalet gårdar minskar försvinner en del produktionskapacitet och då behövs det kompenserande investeringar. I eurobelopp är investeringsbehovet störst inom mjölkproduktionen, men på lång sikt kommer det att behövas investeringar inom alla produktionssektorer. Det totala investeringsbehovet 2016—2030 i de investeringsobjekt som omfattas av investeringsstöd under investeringsperioden 2014—2020 är 222 miljoner euro per år enligt ett scenario med avtagande efterfrågan, 260 miljoner euro per år enligt ett basscenario och 295 miljoner euro per år enligt ett scenario med tilltagande efterfrågan. Sannolikt kommer investeringarna sammantaget att vara mindre 2016—2030 än utfallet 2000—2015, eftersom antalet gårdar och nötkreatur minskar. På kort sikt, det vill säga fram till 2020, kommer behovet av investeringsstöd ändå inte att minska utan kommer rentav att öka beroende på konjunkturutvecklingen inom jordbruket.

Följaktligen anser utskottet det korrekt att regeringen nu föreslår att det till Gårdsbrukets utvecklingsfond (Makera) överförs sammanlagt 90 miljoner euro i form av spetsprojektfinansiering under åren 2016—2018, varav 49 miljoner euro överförs 2018. De nationella start- och investeringsbidragen till jordbruket finansieras helt och hållet med medel ur Makera. De delfinansierade bidragen finansieras genom ett anslag som ska reserveras i budgeten som en del av programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland. Utvecklingen av jordbruksstrukturen påverkas även genom det räntestöd för näringsverksamhet på landsbygden som betalas med anslagen i budgeten och genom de statsgarantier som beviljas ur Makera.

Utskottet påpekar att jordbruksproduktionens lönsamhet dessutom säkras genom jordbrukarstöd i olika former. Stödens andel av jordbrukets och trädgårdsodlingens totala intäkter är ungefär en tredjedel. De direkta EU-stöden bestäms utifrån gällande EU-lagstiftning och de nuvarande besluten gäller fram till 2020. Ungefär hälften av jordbrukarstöden ingår i landsbygdsprogrammet, som genomförs enligt de aktuella reglerna för programmet. De nationella stöden för jordbruket och trädgårdsodlingen kompletterar instrumentuppsättningen. De direkta EU-stöden finansieras helt och hållet av EU och ingår därmed inte i ramarna. Från och med 2018 kommer en del (33–41

miljoner euro på årsnivå) av sparbetingen i regeringsprogrammet att gälla det nationella kompensationsbidraget. Enligt regeringens rambeslut av den 14 april 2016 höjdes anslaget för nationellt stöd med 6,7 miljoner euro 2017 och 2018. År 2019 kommer ramanslaget att återställas till ursprunglig nivå. Det finns inga utsikter till någon snabb lösning på lönsamhetskrisen inom jordbruket, så utskottet ser det som motiverat att säkerställa finansieringen av det nationella stödet, miljöersättningen och kompensationsbidraget också de närmaste åren.

Utskottet finner det viktigt att under ramperioden med största möjliga genomslag främja den småskaliga energiproduktion som bedrivs inom jordbruket och på landsbygden över lag, bland annat genom att genomföra stödåtgärder och undanröja eventuella lagstiftningsmässiga och administrativa hinder. En kombination av produktionen av livsmedel och energi förbättrar gårdsbruksenheternas lönsamhet och främjar samtidigt målen för bioekonomin liksom också självförsörjningen i fråga om energi och näringsämnen.

Utskottet konstaterar att gårdarna är en vital del av Finlands matsäkerhet och försörjningsberedskap. Avbytartjänster bidrar till odlarnas arbetshälsa och tryggar kontinuiteten i gårdsbrukens arbete också när husdjursföretagare drabbas av sjukdom eller olycksfall. Kostnaderna för avbytarsystemet har sjunkit radikalt som en följd av de senaste årens budgetnedskärningar och den starka strukturella utvecklingen hos gårdsbruken. Samtidigt har systemet försvagats. Utskottet vill betona att avbytartjänsterna är nödvändiga med avseende på arbetshälsan hos husdjursföretagare som är bundna till sitt arbete och att de också stöder målet med längre tid i arbetslivet. Avbytartjänsterna är också viktiga med avseende på att trygga djurens välmående. Därför anser utskottet att avbytartjänsterna absolut måste få tillräckligt med budgetfinansiering för att systemet inte ska försvagas ytterligare.

Under ramperioden måste de behövliga ändringarna i ämbetsverksstrukturen genomföras och digitaliseringens möjligheter måste utnyttjas bättre inom förvaltningsområdet. Problemen med verkställandet har redan konkretiserats kraftigt på gårdsbruken. Övergången till elektroniska informationstjänster och produktionsprocesser måste fortsätta i syfte att förbättra kundservicen och göra verksamheten effektivare. Även om det i sig är ett vällovligt mål att främja e-tjänster, måste odlarnas likställdhet tillgodoses oavsett kommunikationssätt. Utskottet har erfarit att Livsmedelssäkerhetsverket och Landsbygdsverket kommer att slås samman vid ingången av 2019. Samtidigt ska man också se över organiseringen av de it-tjänster som inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde som är förlagda till Lantmäteriverket. Här påpekar utskottet att planen ännu inte väger in effekterna av de planerade omorganiseringarna.

I en utredning som utskottet fått står det att effekterna av landskapsreformen från och med 2019 har beaktats i planen enligt uppgifter från den aktuella beredningsfasen. Merparten av anslagen för landsbygdsutveckling, jordbruk och livsmedelsekonomi finns under separata moment som ministeriet får förfoga över. Under momenten återfinns de stöd för landsbygdsutveckling och jordbruk som landskapen ska verkställa. Landskapen kommer ändå inte att ha självständig rätt att besluta om hur anslagen används. Överföringar till den allmänna finansieringen av landskapen finns under moment 30.20.03 (Landsbygdsverkets omkostnader) och 30.20.20 (Veterinärvård och bekämpning av växtskadegörare). Överföringar från andra förvaltningsområden finns på motsvarande sätt under moment 30.20.02 (Livsmedelssäkerhetsverkets omkostnader) och 30.20.03 (Landsbygdsverkets omkostnader). Utskottet anser att man vid reformen måste se till att

resurserna inom utskottets ansvarsområde är tillräckliga och att organisationen fungerar problemfritt, också i fråga om utbetalning av stöd. Tjänsterna till landsbygdsföretagarna, till exempel veterinärtjänsterna, får inte försämras i och med reformen.

Utskottet påpekar att EU:s nya finansierings- och programperiod börjar 2021. I nuläget motsvarar anslagsnivån för 2021 anslagsnivån för den pågående programperiodens första år. Inför den nya programperioden finns en rad utmaningar i sikte, bland annat slutresultatet av Storbritanniens utträde ur EU (Brexit) med tillhörande budgeteffekter och tidsplanen för besluten och genomförandet under den nya programperioden. Vi måste bereda oss på att EU-finansieringen minskar redan under den pågående finansieringsperioden till följd av Brexit. Det är också sannolikt att införandet av den nya programperioden skjuts fram till 2022 eller 2023.

Skogsbruket

Skogssektorn är en av de viktigaste stöttepelarna för vår ekonomi. Den sysselsätter direkt ungefär 50 000 personer. Skogsklustret som helhet beräknas sysselsätta upp till 200 000 personer. Numera utgör produkterna från skogsindustrin ungefär 20 procent av landets export och är också en viktig inkomstkälla för staten. Därför vill utskottet fästa avseende vid att vårt lands skogssektor redan nu är ett betydande lokomotiv för ekonomin och att den skogsrelaterade bioekonomins möjligheter för hela samhället är betydande under ramperioden.

Särskilt viktigt är det att förmå förbättra konkurrenskraften för skogsbaserade affärsverksamheter och skogsindustrin och att öka användningen av trävirke enligt riktlinjerna i Nationella skogsstrategin 2025. De strategiska målen är att göra Finland till en mer konkurrenskraftig omvärld för skogliga affärsfunktioner, att förnya och diversifiera skogsbranschen och att sörja för att skogarna används aktivt och på ett i ekonomiskt, ekologiskt och socialt hänseende hållbart och mångsidigt sätt. Strategin bygger på den skogspolitiska redogörelse som statsrådet lämnade riksdagen i februari 2014 (Statsrådets skogspolitiska redogörelse 2050). Riksdagen godkände redogörelsen enhälligt den 20 maj 2014 i enlighet med jord- och skogsbruksutskottets betänkande JsUB 5/2014 rd — SRR 1/2014 rd.

Enligt regeringsprogrammet är målet att öka virkesanvändningen med 15 miljoner kubikmeter per år. Enligt utredning från Naturresursinstitutet återspeglas användningen av drygt fem miljoner kubikmeter trävirke som exportinkomster på cirka en miljard. Utskottet inskärper att i och med den ökade användningen av trävirke behövs det satsningar också på träproduktion för att nivån på hållbara avverkningar ska kunna höjas ytterligare.

Genom att effektivisera vården och användningen av skogarna kan skogarnas tillväxt och mängden hållbart tillgängligt trävirke ökas. Den areal där skogsvårdsarbeten för närvarande utförs utgör bara ungefär 55 procent av den rekommenderade arealen. Behovet av att öka virkesproduktionen framhävs till följd av de ökande investeringarna i skogsrelaterad bioekonomi och efterfrågan på trävirke. Stödsystemet för att trygga en hållbar virkesproduktion och biodiversitet (Kemera) enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (35/2015) fungerar inte i dagsläget. Vid sidan av nödvändiga omedelbara ändringar måste grunderna för hela stödsystemet ses över. Enligt en utredning som utskottet fått kan administrationen enligt den gällande lagen om finansiering av

hållbart skogsbruk förenklas om finansieringsmomentet (30.40.44) blir ett tvåårigt reservationsanslag. Motsvarande naturvårdsmoment (30.40.44) följer redan nu samma princip.

Den nya lagen om finansiering av hållbart skogsbruk trädde i kraft den 1 juni 2015. Med stöd av den kan finansieringsbeslut fattas fram till utgången av 2020 och utgifter kan betalas fram till utgången av 2023. Utgifter för beslut som fattats med stöd av den gamla lagen kan betalas fram till utgången av 2019. Den nya lagen är planerad enligt en årlig anslagsnivå på 68 miljoner euro. Men då det disponibla anslaget är ungefär 12 miljoner euro mindre till följd av besparingarna har lagen och den anknytande förordningen behövt ändras både våren 2016 och våren 2017. Medlen måste fördelas så att de får största möjliga effekt på skogsvården och virkestillgången.

De åtgärder som ingår i regeringens spetsprojekt "Utbudet av trä utökas och trä används på ett mångsidigare sätt" inom ramen för det strategiska insatsområdet för bioekonomi och ren teknik är ytterst viktiga för att utveckla strukturen på skogsägandet, främja generationsväxlingar på skogsbrukslägenheter, effektivisera utnyttjandet av informationen om skogstillgångar och utveckla e-tjänster för skogsägare och aktörer. Den nya tjänsten för virkeshandel på adressen Kuutio.fi underlättar betydligt virkesanskaffningen och handeln med virke. Också offentlig upphandling har en betydande inverkan på inhemsk efterfrågan och ekonomi. I fråga om skogssektorn handlar det framför allt om att främja bioenergi och träbyggande. Vi måste se till att träbyggande främjas så att Finland inte släpar efter i den globala utvecklingen i branschen.

Med hänvisning till spetsprojektet för skogssektorn ser utskottet det som nödvändigt att omstruktureringen av ämbetsverken i skogssektorn, som inleddes i början av 2015, fortsätter för att produktiviteten och effektiviteten ska bli fortsatt bättre. Av särskild vikt är att realisera produktivitetsvinsterna från översynen av ämbetsverksstrukturen och att effektivt dra nytta av digitaliseringen. Det är därför nödvändigt att införa elektroniska informationstjänster och produktionsprocesser och att förbättra kundservicen och göra verksamheten effektivare.

I takt med att avverkningsvolymerna växer blir det allt viktigare att se till att skogarna används hållbart. Det tillskott på 5 miljoner euro som regeringen beslutat om för genomförandet av handlingsplanen för den biologiska mångfalden i skogarna i södra Finland (Metso) gör det lättare att nå programmets mål. Naturvården i ekonomiskogarna är också en av de elva prioriteringarna i Nationella skogsprogrammet.

Utskottet välkomnar de extra resurserna på 16 miljoner euro 2018—2019 som regeringen i sitt handlingsprogram för 2017—2019 och i planen för de offentliga finanserna 2018—2021 avdelat för projektet Matkailu 4.0 (ett åtgärdspaket som ska genomföras i samverkan med andra aktörer under ledning av arbets- och näringsministeriet). Det kommer att läggas fram förslag om att Forststyrelsen ska tilldelas medel från anslaget i syfte att finansiera insatser för att förbättra förutsättningarna för naturturism enligt pågående planering.

Fiskerinäring och viltskador

Utskottet vill särskilt uppmärksamma att jord- och skogsbruksministeriet har ett eget åtagande att skapa förutsättningar för primärproduktion och vidareförädling av inhemsk fisk för att finländarna ska få fisk på bordet som är producerad på ett hållbart och ansvarsfullt sätt. Målet är att öka

produktionen av inhemska fiskeriprodukter på ett hållbart sätt, förbättra fiskresursernas tillstånd, förbättra samarbetet inom fiskerisektorn och med andra sektorer, exempelvis sektorn för närproducerad mat, samt att hantera konflikter inom fiskerinäringen. Ytterligare ska insatserna enligt åtagandet stärka fiskens och fiskets hälso- och välbefinnandeeffekter. Åtagandet följs varje år, och enligt uppföljningen har andelen inhemsk finsk av all fisk som finländarna äter redan ökat en aning från tidigare år. Här vill utskottet också betona möjligheterna för konkurrenskraftig fiskodling genom kretsloppsekonomi. Vidare framhåller utskottet att jord- och skogsbruksministeriets åtagande backas upp av att regeringen vill se återupplivningen av vandrande och utrotningshotade vandringsfiskbestånd bland naturpolitikens spetsprojekt. Olika projekt stärker särskilt den naturliga reproduktionen hos älvarnas vandringsfiskbestånd i lekområden. Utskottet ser det som viktigt att behövliga medel avsätts för att utveckla fiskerinäringen.

Enligt 9 § 2 mom. i viltskadelagen (105/2009) kan viltskador (orsakade av bl.a. stora rovdjur) ersättas bara inom ramen för statsbudgeten. Det är viktigt att snabbt betala ut ersättningar till dem som drabbas av skador. Rovdjursstammarna behöver regleras på ett sätt som fungerar bra och leder till resultat för att skadorna orsakade av stora rovdjur ska minska, dock med hänsyn till att stammarna ska tåla regleringen.

Forskning och rådgivning

Utskottet konstaterar att forskningsinstituten inom jord- och skogsbruk har fusionerats till Naturresursinstitutet. Utskottet påpekar att den forskning som institutet självt finansierar har minskat snabbt. I samband med översynsprocessen för forskningsfinansieringen bildades nya finansieringsinstrument (bland annat Finlands Akademis RSF-finansiering) varvid finansieringen samlades hos dessa instrument genom att de finansiella resurserna för statens forskningsinstitut skars ner. Utskottet ser med oro på att finansieringen av forskning och utveckling inom framför allt jordbruk och livsmedelsekonomi är knapphändig i Finland på grund av att de huvudsakliga finansiärerna (Tekes – utvecklingscentralen för teknologi och innovationer samt Finlands Akademi) i så liten utsträckning finansierar forskningen på området. Tekes har beviljat ungefär 4 miljoner euro per år i finansiella resurser, huvudsakligen för livsmedelsbranschen, och Finlands Akademi har bidragit med så lite som cirka 2 miljoner euro per år.

Enligt utredning är de finansiella resurser som jord- och skogsbruksministeriet tilldelar forskning och utveckling för närvarande ytterst viktig för sektorn, även om resurserna jämfört med dem som andra finansiärer beviljar (fullmakterna uppgår till hundratals miljoner euro per år) är mycket små. Ändå har ministeriets FoU-finansiering i sektorn minskat under de 10 senaste åren från ungefär 15 miljoner euro till mindre än 7 miljoner euro i dag. Då jordbruksproduktionen samtidigt har drabbats av ett allt större lönsamhetstryck och en direkt kris har möjligheten att finansiera förkommersiell produktforskning av den här typen minskat betydligt. De finansiella resurserna har i högre grad dirigerats till akut problemlösning för näringsverksamheten och till omedelbara behov inom förvaltningen.

Därför vill utskottet betona att de finansiella resurserna för forskning och utveckling tydligare bör stödja bioekonomi och cirkulär ekonomi. Samtidigt inskärper utskottet att utvecklingen av bioekonomi och cirkulär ekonomi kräver grundforskning och innovationer.

Det är viktigt, menar utskottet, att det finns omfattande rådgivningstjänster som motsvarar landsbygdsföretagens behov. Landsbygdsföretagens ovan relaterade ekonomiska problem framhäver ytterligare betydelsen av rådgivningstjänster. I linje med planen måste anslaget för statsunderstöd till jordbruksrådgivning höjas för att säkra tillgången till rikstäckande rådgivning av hög kvalitet. Likaså måste anslaget för landsbygdsutveckling planenligt höjas för stöd till byaverksamhet och riksomfattande forsknings- och utvecklingsprojekt som gäller landsbygd och skärgård samt för landsbygdspolitiska rådets och Skärgårdsdelegationens verksamhet.

I budgetpropositionerna har regeringen de senaste åren hållit fast vid sitt förslag att sänka nivån på anslagen för 4H-verksamheten. Ändå har anslagen höjts i samband med behandlingen av budgetpropositionerna i riksdagen. Utskottet ser det som angeläget att tillräckliga anslag anvisas för 4H-verksamheten i budgetpropositionerna.

Vägar

Råvarorna för bioekonomin finns huvudsakligen i glesbygdsområdena på landsbygden och för att utnyttjandet av råvarorna ska kunna utvecklas behövs det ett välfungerande vägnät. Inom kommunikationsministeriets förvaltningsområde ska man inom trafikledshållningen prioritera de åtgärder som krävs för att garantera den dagliga framkomligheten i trafiknätet och för att få den ökande eftersattheten i underhållet att stanna av och minska på ett kontrollerat sätt, påpekar utskottet. Utskottet ser positivt på den särskilda satsning på underhåll av trafikleder som lades fast förra regeringsperioden, inklusive finansieringen av eftersatt underhåll inom ramen för spetsprojekten och överföringen av finansiering från utvecklingsprojekt till underhåll.

Särskilt i fråga om bioekonomi, ur såväl jord- och skogsbrukets som landsbygdens perspektiv, betonar utskottet betydelsen av att ta väl hand om det lågtrafikerade vägnätet och bannätet. Ett välfungerande vägnät är en ovillkorlig grundläggande förutsättning för virkesproduktionen och virkesförsörjningen. Det försämrade vägnätet, såsom brister i underhållet av vägar och broar, medför extra kostnader och försämrar på så sätt lönsamheten för bl.a. skogsbrukslägenheter. De enskilda vägarnas skick spelar en ytterst stor roll både för dem som bor vid dem och för samtliga landsbygdsnäringar. Det är därför nödvändigt att se till att vägarna rustas upp och underhålls i hela landet.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Jord- och skogsbruksutskottet föreslår

att finansutskottet beaktar det som sägs ovan.

Helsingfors 23.5.2017

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Anne Kalmari cent

vice ordförande Reijo Hongisto saf
medlem Pertti Hakanen cent
medlem Teuvo Hakkarainen saf
medlem Lasse Hautala cent
medlem Johanna Karimäki gröna
medlem Jukka Kopra saml
medlem Susanna Koski saml
medlem Kari Kulmala saf
medlem Jari Myllykoski vänst
medlem Juha Pylväs cent
medlem Tytti Tuppurainen sd
medlem Harry Wallin sd
medlem Peter Östman kd.

Sekreterare var

utskottsråd Carl Selenius.